

[Hanne Reintoft.]

stort beløb til nøjagtig samme formål, er man en pæn mand, hvem skattevæsenet skal vise særhensyn!“

Det vil altså sige, at selv de store skibsredere kan se, at de går lykkeligt fri, medens man rammer de små. Nu er der talt så meget om coasterredere. Jeg er meget, meget enig i, at der foregår megen svindel dér, men når man nu kommer fra regeringens side og vil stikke folk blå i øjnene med, at nu bliver der gjort noget ved coasterne, så er det, fordi man skal skjule, at man ikke gør noget ved de virkelig store redere f. eks. og andre store erhvervsdrivende.

Forslaget om medarbejderaktier er ligeledes ét eneste stort illusionsnummer, der vel tjener nogenlunde samme formål som præsters sygebesøg. Da jeg ønsker loven om særlig indkomstskat ophævet, kan jeg heller ikke støtte forslaget om særlig indkomstskat af medarbejderaktier. Tværtimod bør alle friaktier beskattes som ganske almindelig indkomst. Aktionærernes skatteretlige stilling var oprindelig ganske ukompliceret, og det ønsker vi stadig den skal være. Med hensyn til formueskatten skal aktiers kursværdi medregnes til aktionærens skattepligtige formue, således som de altid er blevet. Men i forhold til indkomstskat bør der ske en ændring. Oprindelig var aktionæren skattepligtig af det udbytte, han modtog på sin aktie, og af likvidationsprovenuet ud over aktiekapitalens nominelle beløb. Derudover beskattedes salgsavance hos spekulanter og skatteydere, der solgte aktier som led i deres næringsvej. Fra 1919 til 1962 var der indkomstskattepligt ved modtagelsen af friaktier, og det bør og skal der være igen. Såfremt regeringen overhovedet ikke vil opheve en eneste af de ekstraordinære afskrivningsregler og beskatte friaktierne, så kan man ikke tage regeringens angreb på skattesnyderiet alvorligt, og det er vel heller ikke meningen. Det er vel som sagt bare en sovepille, fordi befolkningen er blevet noget opbidset over de ganske klare eksempler på, hvor let det er for visse velbøjede mennesker at snyde i skat.

Videreførelsen af en skattepolitik, der af den omtalte skibsruder Waagensen blev karakteriseret som det rene makværk, der

går de forkerte personers ærinde og vender den tunge ende nedad, det er vel efterhånden blevet den kendte sandhed, og hverken de foreliggende smålovforslag eller udskiftningen af finansministeren kan vel reformere den skattepolitik, der er årsag til befolkningens harme mod at betale skat. Der skal tages fat på en ganske anden måde, og vejene er anvist bl. a. fra mit partis side.

Formanden: Arbejdsministeren har ordet på finansministerens vegne.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgård): Jeg vil gerne på den fraværende finansministers vegne takke særlig de udvalgsberettigede partier for en god og saglig stillingtagen til de lovforslag, der er til behandling. Jeg synes, at den drøftelse, der har været ført, giver gode løfter om en god og saglig udvalgsbehandling.

Jeg skal kun kommentere forholdsvis få enkeltheder i de bemærkninger, der er fremsat. Med hensyn til forhøjelsen af satsen for den særlige indkomstskat fra 30 til 40 pct. var hr. Grünbaum inde på, at det var for beskeden en forhøjelse, satsen burde op på 50 pct., som hans parti har stillet forslag om, og hr. Grünbaum var lidt inde på nogle betragtninger om, at dengang man fastsatte de i dag gældende 30 pct., var det i forhold til den øvrige beskatning højere, end de nu foreslåede 40 pct. er i forhold til den i dag gældende øvrige beskatning. Jeg tror ikke, at det er en betragtning, der er rigtig. 40 pct. er i hvert fald under alle omstændigheder en højere procentsats end 30 pct. Det er en ganske væsentlig skærpelse af den særlige indkomstskat, der her finder sted. Det er en skærpelse, der ikke, som hr. Grünbaum var inde på, har til formål at imødegå spekulationsgevinster. Formålet med denne beskatning er at bringe lidt bedre harmoni mellem den særlige indkomstskat og den øvrige indkomstbeskatning. Spekulationsgevinster beskattes ikke med den særlige indkomstskat, de beskattes ved at blive henført til almindelig indkomstbeskatning.

Hr. Grünbaum var inde på, at man måske skulle differentiere skattesatsen, sådan at de 40 pct. gælder i visse tilfælde og en anden — jeg forstod i almindelighed lavere — procentsats skulle gælde i andre tilfælde, f. eks.